ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΜΑΣ

Το φύλλο τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οἰκογενείας» τιμᾶται ταντεῦ δρχ. 3. Ἡ αὐθαίρετος ὑπερτίμησις των παρὰ τῶν ὑποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς ἀγαπητούς μας ἀναγνώστας, ὁσάκις ὑποπέσει εἰς τὴν ἀντίληψίν τῶν τοιοῦτον τι, νὰ μᾶς τὸ ἀναφέρουν ἀμέσως.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

.....

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

.....

Ἀ τ ο χ ο ν. Σελιτοῦντα ('Ολυμπίας). Τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ οἰκονομία εἶνε πλοῦτος» διήγημα σας εἶνε γνωστὴ ἠθικοδιδακτικὴ ἱστορία τῶν 'Αναγνωσματαρίων, τὴν ὁποίαν καταστρέψατε κάνοντάς την διήγημα εἰς σχολαστικὴν καὶ κωμικὴν ὑπερκαθαρεύουσαν. 'Ἰδοὺ, π. χ., ἐν ἀπόσπασμά του. Ἡ ἀρχὴ τοῦ:

'Αποτόμως ἐγείρεται ἀπὸ τὴν κλίνην του, ἡ πεῖνα τὸ ἀδάμαστον ἐκεῖνο θηρίον! δὲν τὸν ἀφίνει νὰ κοιμηθῇ. Φορεῖ τὰ ξεσχισμένα ροῦχα του καὶ ἐξέρχεται ἀπὸ τὴν πτωχικὴν καὶ ζεστὴν καμαρούλαν του ἵνα ζητήσῃ ἐργασίαν.

Ἐξελθὼν ἀπὸ τὴν καμαρούλαν του ἀναμίγνυται μὲ τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων τὸ ὁποῖον κατακλύζει τοὺς δρόμους τῶν 'Αθηνῶν. 'Ο Βορριᾶς τοῦ μαστίζει τὸ πρόσωπον καὶ τοῦ παγώνει τὰς χεῖρας του, τοῦτο ὅμως δὲν τὸν ἐμποδίζει διὰ νὰ χάσκῃ ἐμπροσθεν τῶν βιτρινῶν τῶν καταστημάτων, αἱ ὁποῖαι παρουσιάζουν δι' αὐτὸν ἄξιοπερίεργα καὶ τερπνὰ συνάμα θεάματα.

Καθὼς ὅμως προχωρεῖ προσηλώνει τὸ βλέμμα του εἰς ἓν πολυτελέστατον κατάστημα, ἀμέσως τοῦ γεννᾶται ἡ ἐπιθυμία νὰ ζητήσῃ ἐργασίαν. 'Αλλ' ἐνῶ κρατεῖ τὸ πόμολον τῆς θύρας ἀκαριαίως περνοῦν ἀπὸ τὸ μυαλό του αἱ σκέψεις «τάχα θὰ μὲ δεχθοῦν ἐμένα τὸν ξεσχισμένον, τὸν ἄθλιον, τὸν ἐλεεινὸν καὶ ἀξιοδάκρυτον δι' ἐκείνους ἄνθρωπον, κ' ἂν δὲν μὲ δεχτοῦν τί πρέπει νὰ κάμω ; πῶς θὰ ζήσω ;» Αὐταὶ αἱ σκέψεις περνοῦν ἀπὸ τὸ μυαλό του καὶ τὰ πόδια του τρέμουν καὶ παρ' ὀλίγον νὰ πέσῃ κάτω. 'Αλλ' αἴφνης ἡ θύρα ἀνοίγει ὡς ἐὰν χεὶρ τις νὰ τὴν ὤθησεν, λαμβάνει οὐτος θάρρος καὶ εἰσέρχεται. Πηγαίνει κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ ἐκθέτει τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους εἰσῆλθεν καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ τὸν προσλάβῃ ὡς ὑπάλληλον.»

Ν α π ο λ ι τ ά ν α. Καβάλλαι. Τὸ ποίημά σας καλὸ στιχουργικῶς, μὰ ἡ ἰδέες κοινές. Στέλτε τίποτε ἄλλο, πιὸ πρωτότυπο, πιὸ «ποιητικό». Π ο ν ε μ έ ν ο ν. Θεσ)νίκην. Δὲν κρατοῦνται, δυστυχῶς, τὰ χειρόγραφα, γιατὶ θὰ θαλασσώνωμε ἔτσι. Στέλτε λοιπὸν κατι ἄλλο, γράφτε τλαι τὴν ἐπιθυμία σας καὶ θὰ σᾶς ἀπαντήσουμε λεπτομερῶς καὶ ἐν πάσῃ εἰλικρινείᾳ. Γ. Β α σ ι λ ε ι ά δ η ν. Λευκωσίαν (Κύπρου). Δυστυχῶς ἡ καμπανία τῶν ἱστορικῶν γυναικῶν ἔληξε. Ρ ο δ ά μ α ν θ ο ν. 'Ενταῦθα. Τὰ ποιήματά σας καθόλου καλά. Μαθετέ, λέτε τὸν Σουλλοῦ Πριντόμ. Μὰ ὁ Πριντου δὲν ἔγραφε τέτοια πράγματα. Πρὸς Θεοῦ διαβάστε ποίησι, γιατὶ βρισκόσαστε πολὺ μακρὰν αὐτῆς. 'Ἰδοὺ ὡς παράδειγμα δυὸ τετράστιχά σας :

"Ερωτα καλόπαιδο
Μὲ τὰ χρυσᾶ φτερά,
"Ερωτα κακόπαιδο
Μὲ πλήγωσες γερά.
Τῆς 'Αφροδίτης πλάσμα
Σκέπασε τὸ χάσμα
Καὶ διῶξ' τὸ κρῦο φάσμα
Ποὺ μὲ τυραννᾶ.

Ἐ ρ ω τ ο χ τ υ π η μ έ ν ο ν. Λαμίαν. Μὰ δὲν εἶνε ποίημα αὐτό, γιὰ τὸ Θεό !... Τὸ γράφατε εἰς στιγμὰς ἐρωτικῆς παραζάλης μήπως ; Πάντως ἰδοὺ αὐτό. Ξαναδιαβάστε το ψυχραίμως καὶ πέστε μας ἔχουμε ἢ δὲν ἔχουμε δίκηο νὰ μὴ τὸ βρίσκουμε καλό :

'Εγὼ πονῶ
Κι' αὐτὴ γελᾶ
'Εγὼ δακρύζω
Κι' αὐτὴ ξεσπᾶ
Σὲ γέλοι' ἀκράτητα
'Εγὼ τῆς λέγω
Θὰ σκοτωθῶ
Κι' αὐτὴ μοῦ λέγει
Φύγ' ἀπ' ἐδῶ.

Καὶ μ' ἕνα γέλιο ἠχηρὸ
Προσθέτει ὕστερ'ἀπ'αὐτὸ
Καὶ τί μ' αὐτό ;
Κι' ἐγὼ
Ποῦ αἰώνια πονῶ
Καὶ τόχω ρίξει στὸ πιστὸ
Θὰ τρελλαθῶ,
"Αχ, δὲν βαστῶ.

'Α γ. Μ α λ ά μ ο ν. Καβάλλαν. Τὸ ποίημά σας ἀνεπιτυχές. Ἡ στιχουργία του ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους λαυθαμένη. Ἐ ρ ε ί π ι ο ν. Ν. Φάληρον. Τὰ ποιήματά σας δυστυχῶς ἀνεπιτυχῆ. Οὔτε στιχουργία ὀρθὴ ἔχουν, οὔτε τίποτε ἐξαιρετικὸ στὴν ἐμπνευσί τους. Δημοσιεύουμε ἐδῶ τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἤλθες» γιὰ νὰ τὸ δῆτε τυπωμένο καὶ νὰ πεισθῆτε σ' αὐτὸ ποὺ σᾶς λέμε παρατάνω :

"Εκαμες μιὰ ἐπίσκεψι στὸν κουρασμένο μου τὸν ὕπνο.
Ἤλθες μ' ἐνανούρισες σὰν τὸ μικρὸ παιδὶ στὸ λίκνο...
Μὲ μιὰ ἐλπίδα φωτεινὴ ποὺ ἤλθες νὰ μοῦ δώσῃς
Στὴν τρικυμισμένη μου ζωὴ τὰ φτερά σου γιὰ ν' ἁπλώσῃς
Σὰν ἄγγελος ποὺ τὴν ψυχὴ ἔρχεται γιὰ νὰ πάρῃ.
Ἤλθες καὶ σὺ (ὄχι γι' αὐτό) ἀλλὰ γιὰ ν' ἀλαφρώσῃς τῆς ζωῆς (μου τὰ βάρη.

Ἤλθες καὶ μοῦ ἔδωσες φιλιά, μὰ πόσο δὲν θυμᾶμαι
Καὶ μ' ἕνα χαμόγελο ποὺ ὑπόσχετο πολλὰ... μοῦπες: στὸν μπαμπὰ (νὰ πᾶμε.

Ἤλθες... πόσο ἐκάθησες ;... Στιγμὲς μονάχα δύο
Καὶ πέταξες σὰν τὸ πουλὶ στὰ στρώματο τ' ἀπείρου...
Γιὰ μιὰ στιγμὴ τὸ πίστεψα πῶς εἶνε μιὰ ἀλήθεια
Καὶ ἔτρεξα γιὰ νὰ σὲ βρῶ στὰ στρώματα τ' ἀπείρου...
Κατόπιν ὅμως ἔννοιωσα πῶς εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ πολλὰ τὰ παραμύθια
Ποὺ γίνονται ἀπραγματοποίητα στοὺς λογισμοὺς τ' ὀνείρου.

Καὶ ὅπως ἦταν φυσικό, ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἀπογοήτευσί σας αὐτή, ξαναγυρίσατε ἀπὸ τὰ στρώματα τοῦ 'Απείρου στὰ... στρώματα τοῦ κρεββατιοῦ σας! Ἡ πτῶσις, ἐν τούτοις, δὲν ἦταν καὶ τόσο ὀδυνηρή, γιατὶ πέσατε στὰ... μαλακά ! Γ ι ά ν ν η ν Ρ ή γ τ α ν. Καλάμας. Τὸ ποίημά σας γιὰ τὸν 'Ικαριώτη ἔχει μερικοὺς ἐπιτυχεῖς στίχους καὶ φανερώνει ὅτι μὲ τὸν καιρὸ καὶ μὲ τὴν ἐξάσκησι θὰ γράφετε ἀρκετὰ καλύτερα. Ν. Γ ε ω ρ γ ο π ο ύ λ ο υ. Πόλον. Τὸ ποίημά σας ἀνεπιτυχὲς στιχουργικῶς καὶ κοινὸ στὸ θέμα του. Π ε ρ σ έ α 'Α θ η ν ᾶ ν. 'Ενταῦθα. Καὶ τὸ δικό σας ποίημα παρουσιάζει τὰ ἴδια λάθη. Μ α ρ ί α ν Φ ι ν τ ι κ ά κ η. Τὸ ποίημά σας «Ἡ ἄκαρδη» χαριτωμένο, γραμμένο μὲ κέφι καὶ τὸ δημοσιεύουμε ἐδῶ :

Κοντεύει χρόνος π' ἀδικα τὴν πόρτα σου διαβαίνω
κι' ἀκόμη τὰ χειλάκια σου γι' ἀγάπη νὰ μοῦ ποῦν
τὸ παραθύρι ποὺ βγαίνες σφιχτὰ (εἶνε πειὰ κλεισμένο,
τοῦ κάκου κ' ἡ ἀρβύλες μου τὸ (σύνθημα χτυποῦν.

"Αλλοτε ἀπ' τὸ παράθυρο ἤξε- (ρες νὰ γελᾶς
καὶ μὲ λογιὼ καμώματα νὰ μὲ (γιομίζῃς θάρρος.
Αὐτὰ λοιπὸν τὰ χείλη σου γιὰ (ποιόνε τὰ φυλᾶς
κ' ἐγὼ δὲν εἶμαι μορφονιός ; (Τί πῶς εἶμαι φαντάρος.

Τώρα θυμᾶμαι τὴ βραδυὰ ποὺ (σ' ηὗρα μοναχὴ
καὶ σοῦπα μὲ παράπονο πόσο (γιὰ σὲ ὑποφέρω...
Μοῦ στάλαξαν τὰ λόγια σου (φαρμάκι στὴν ψυχὴ
ὅταν ψυχρὴ κι' ἀδιάφορη μοῦ (εἶπες: δὲν σὲ ξέρω.

Τὸ ξέρεις πῶς ἡ χειμωνιὰ γιὰ (σένα μ' ἔχει δείρει
ζητιάνος τὴν ἀγάπη σου σὰν (ἤρθα νὰ γυρέψω.
Μὰ σὺ γελοῦσες παίζοντας ψη- (λὰ ἀπ' τὸ παραθύρι
μὰ τώρα ξέρω, δοῦλα μου, καὶ (γὼ νὰ σὲ παιδέψω.

Τὸ σκαλοπάτι κάθε αὐγὴ γυ- (μνόποδη σὰν πλένεις
μέσα στὴ λάσπη θὰ πατῶ νὰ (στὸ μέρωνω πάλι
καὶ θὰ σὲ κάνω, ἄπονη, χίλιες (φορὲς νὰ βγαίνῃς
κι' ἔτσι ὡς θὰ σκύβῃς θὰ θω- (ρῶ τοῦ κόρφου σου τὰ κάλλη.

Φ ά λ σ τ α φ. 'Ενταῦθα. Λυπούμεθα πολὺ ποὺ δὲν μποροῦμε νὰ σᾶς εὐχαριστήσουμε. Γιὰ νὰ βρῇ κανεὶς αὐτὸ ποὺ ζητᾶτε, πρέπει ν' ἀνατρέξῃ στοὺς Βυζαντινολόγους συγγραφεῖς, πρᾶγμα ποὺ οὔτε εὔκολο, οὔτε πρόχειρο εἶνε. Χ ρ ῆ σ τ ο ν Χ ά λ λ α ν, Σικάγον. Σᾶς εὐχαριστοῦμε θερμῶς γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια. 'Αλλὰ γιατὶ δὲν γράφετε ἑλληνικά, ἐφ' ὅσον κ' ἐσεῖς κ' ἐμεῖς εἶμαστε "Ελληνες ;

Τὸ γραμμόφωνον κατήντησε τὸ ἀγαπητότερον μέσον ἐκλαϊκεύσεως τῆς μουσικῆς

Χωρὶς αὐτὸ κανένα σπίτι δὲν εἶνε τέλειο. "Ολοι, νέοι καὶ γέροι, μαζεύονται γύρω του. Μ' αὐτὸ ἡ νεότης ἔχει στὴ διάθεσί της τὶς πιὸ φημισμένες ἐρχήστρες τοῦ κόσμου, ποὺ παίζουν τοὺς τελευταίους χοροὺς τῆς ἐποχῆς. Χάρις σ' αὐτό, οἱ γέροι ξαναζοῦν τὴν εὐτυχισμένη ζωὴ τῶν νειάτων των, ἀκούοντας τὶς ὡραιότερες καντάδες ποὺ τραγουδοῦσαν στὶς ἐκλεκτές των. 'Αλλὰ διὰ νὰ ἀπολαύσῃ κανεὶς τὸ γραμμόφωνο πρέπει νὰ ἔχῃ ἕνα ὄργανον μὲ τὶς τελευταῖες τελειοποιήσεις. Τὸ γραμμόφωνον ΣΤΑΡΡ τύπου XXII εἶνε τὸ μοναδικὸν ὄργανον ποὺ συγκεντρώνει τὰ χαρίσματα αὐτά :

ΜΙΑ ΧΑΜΗΛΗ ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΞΙΑ

Πώλησις μὲ μηνιαίας δόσεις παρὰ τῇ :

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ Α. Ε.

ΑΘΗΝΑΙ : Στοὰ 'Αρσακείου 12. Πειραιεὺς : Φίλωνος 48 (ΘΕΣ)ΝΙΚΗ : Βενιζέλου 22α. ΠΑΤΡΑΙ : Ρήγα Φερραίου 84 ΒΟΛΟΣ : 'Ερμοῦ 111.